

Ministrul Energiei – Un lider fără direcție, între promisiuni verzi și realități gri

Ministrul Energiei, Sebastian Burduja, s-a dovedit, cât se poate de evident, depășit de responsabilitatea postului pe care îl ocupă. Acest domeniu, vital pentru orice țară, reprezintă o pălărie prea mare pe capul ministrului Burduja.

În timpul mandatelor sale ministeriale, au avut loc multiple evenimente care au compromis viabilitatea sistemului energetic național. Prin aceste eșecuri, a pus în pericol însăși competitivitatea economiei românești. Iată, în continuare, doar câteva dintre motivele depunerii acestei moțiuni:

Isteria gratuită Depogaz

La mijlocul lunii februarie, în plin sezon rece, Depogaz, compania de stat care gestionează depozitele de gaz, a anunțat că va reduce extracția de gaze din depozite. Între 7-23 februarie 2025, programele de extracție au fost diminuate cu 20%, în perioada 24-28 februarie cu 40%, 1-12 martie cu 14% și 13-31 martie cu 75%. Consecințele nu au întârziat să apară, România a importat masiv gaze în zilele friguroase de la finalul lunii februarie. Consumul intern a crescut din cauza temperaturilor scăzute, iar în depozite a mai rămas doar o treime din gazul înmagazinat. Între timp, prețul gazului a explodat: o creștere de 47% de la 1 decembrie 2024. Totul s-a întâmplat pentru că depozitele de gaz au fost golite haotic și dezechilibrat, fără a se ține cont de zonele care au un consum ridicat. Mai precis, au fost extrase gaze aproape exclusiv din depozitele care joacă un rol strategic important – Bilciurești și Urziceni – care se găsesc în zona cu cel mai mare consum din România. În vreme ce depozitul de la Ghercești rămăsese plin, la Bilciurești și Urziceni, cantitatea de gaze rămasă era puțin peste 10% din capacitate. Rezultatul? România a fost obligată să importe gaze la prețuri uriașe, de 60-70 euro/MWh din Bulgaria. În același timp, în Europa Centrală, unde temperaturile erau și mai scăzute, prețul era sub 45 euro/MWh. O gestionare dezastruoasă, care ne-a costat scump!

Abia după ce scandalul a devenit public, ministrul Burduja a trimis Corpul de Control la Depogaz și, ulterior primirii raportului de control, a solicitat să se întreprindă absolut toate măsurile care se impun și sesizarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Structura Centrală, în vederea cercetării faptelor cu aspectul săvârșirii unor infracțiuni.

Un singur „detaliu” a fost trecut sub tăcere. Ministrul Energiei a știut în fiecare moment ce se întâmplă în depozitele de gaze ale Depogaz. Dovada? Este la vedere. Pe site-ul Depogaz există o rubrică numită „Informații zilnice”, unde se publică, zi de zi, cantitatea de gaze extrasă din fiecare depozit. Dacă ar fi fost interesat să afle adevărul, ministrul Burduja ar fi găsit toate aceste date aici: <https://www.depogazploiesti.ro/ro/transparenta/informatii-zilnice>. Singura consecință a scandalului public a rămas creșterea prețurilor ca urmare a isteriei gratuite declanșate chiar de ministrul energiei.

Mai trebuie completat că în zilele friguroase de iarnă, România are de acoperit un consum de 55-57 milioane de mc de gaze, cam jumătate fiind extrase din depozite și aproximativ 20-21 de milioane de mc din producție, importurile rămânând să fie foarte mici. La importuri se ajunge, însă, din simplul motiv că gazele extrase de Black Sea Oil&Gas din Marea Neagră (1 miliard de mc/an) sunt exportate integral către Bulgaria!

Un alt amănunt interesant este și acela că Ministerul Energiei reclamă, de asemenea, „modul în care deciziile Operatorului de Înmagazinare au fost influențate de cerințe ale Operatorului de Transport Gaze Naturale”, Transgaz. Cu alte cuvinte, Ministerul Energiei reclamă comportamentul unei companii cu capital majoritar de stat, aflată în subordinea aceluiași guvern Marcel Ciolacu, din care face parte și Sebastian Burduja! O încercare jalnică de a pasa responsabilitatea, când, de fapt, toată această criză este rezultatul incompetenței și lipsei de coordonare din propriul lor sistem!

Scandalul public expus mai sus, precum și haosul existent în domeniul energiei sub conducerea actualului ministru ne silesc să arătăm membrilor Parlamentului situația generală în care se află acest sector important, precum și „contribuția” personală a ministrului Burduja. În urma analizării tabloului general al domeniului energetic, se desprind, cu ușurință, motivele pentru care vă solicităm demiterea ministrului Sebastian Burduja și pe care le vom prezenta în continuare.

Lipsa investițiilor strategice și a unei viziuni clare pentru dezvoltarea sistemului energetic
România se confruntă cu un deficit cronic de capacități de producție a energiei electrice. Domnul Burduja a admis public această problemă, dar faptele sale nu s-au ridicat nici pe departe la nivelul declarațiilor. Proiectele menite să crească producția au fost prioritizate greșit, iar cele care se puteau realiza cu ușurință și cheltuiulă minimă au fost blocate de lipsa voinței politice.

Simplu spus, ministrul Burduja a preferat să semneze atribuiri directe în valoare de multe miliarde de euro, fără transparența asociată unei licitații publice, ignorând cu desăvârșire proiecte mai ușor și mai rapid de realizat și, mai ales, cu un necesar de finanțare mult mai mic. Astfel, în noiembrie 2024, ministrul Burduja a autorizat și a promovat public un contract atribuit direct, fără licitație: contractul EPCM (Inginerie, Procurare și Management al Construcției), între compania românească de proiect EnergoNuclear S.A. și Asocieria FCSA formată din companiile controlate de americani Fluor B.V., Fluor Energy Transition Inc. Wilmington, Sucursala București Branch, S&L Engineers, Ltd. și Sargent & Lundy Energie SRL, canadienii de la Candu Energy Inc., și italienii de la Ansaldo Nucleare. Conform acestui contract, semnat fără nicio licitație, într-o lipsă totală de transparență, specifică regimurilor autocratice, costul total suportat de către compania de stat Nuclearelectrica este de 3,16 miliarde de euro, din care 800 milioane de euro reprezintă doar bonusurile de performanță pentru managementul consorțiului, adică România va plăti 800 de milioane de euro, doar pentru ca cineva să își îndeplinească sarcinile asumate prin contract!

Asta, în vreme ce centrala hidroelectrică cu acumulare prin pompaj de la Tarnița-Lăpușești, o soluție inginerescă mult mai simplă, mult mai ieftină (doar aproximativ 1 miliard de euro), care nu presupune doar studii, ci chiar construirea efectivă a unei capacități de producție, cu efecte benefice și asupra echilibrării sistemului energetic este ținută la sertar și continuu

sabotată prin organizarea unor licitații cu rezultat anticipat și evident: lipsa de ofertanți privați. Cu alte cuvinte, pentru a construi o imensă baterie cu putere instalată de 1000 MW ministerul condus de Sebastian Burduja nu găsește 1 miliard de euro, dar aruncă cu nepăsare 3,1 miliarde de euro pentru niște studii atribuite direct, fără licitație, care să conducă la cheltuirea altor miliarde de euro în următorii 7-10 ani și pentru ca, în final, să beneficiem de o capacitate similară de producție.

În mod inexplicabil, statul a renunțat la centrala de la Mintia și a vândut-o pentru o sumă ridicolă – doar 91 de milioane de euro – către Mass Energy Holding, o companie cu acționariat „irakian”. Ulterior, Guvernul României, la propunerea ministrului Sebastian Burduja, a declarat prin Hotărâre de Guvern că proiectul „Centrala electrică MASS Mintia” este de importanță națională în domeniul energiei electrice.

Înainte de această decizie, statul alocase deja fonduri din Fondul de Modernizare pentru construirea unei conducte de transport gaze naturale care să alimenteze centrala. În plus, chiar lângă Mintia, stația electrică aparținând Transelectrica fusese recent reabilitată. O soluție viabilă ar fi fost păstrarea și modernizarea centralei, prin creșterea eficienței energetice. Această variantă putea fi finanțată în mare parte prin fonduri nerambursabile și ar fi asigurat funcționarea centralei până în 2040.

Aceste decizii, fără cap, fără coadă au determinat ca în 2023, conform datelor ANRE, scăderea producției de energie electrică cu aproximativ 5%, în timp ce cererea de energie a crescut cu 3%. Această discrepanță a condus la o creștere a importurilor de energie, care în 2023 au reprezentat peste 20% din consumul național, față de 15% în 2022. Iar în 2024 am avut cele mai mari importuri de energie electrică din ultimii 15 ani. Lipsa de investiții în noi capacități de producție a contribuit direct la această vulnerabilitate, iar ministrul Energiei a ignorat cu desăvârșire soluțiile realiste pentru a remedia situația.

Gestionarea companiilor de stat din subordinea Ministerului Energiei este deficitară. Hidroelectrică, una dintre cele mai profitabile companii energetice din România, a fost afectată de întârzieri în dezvoltarea de noi proiecte hidroenergetice. Consecințele le resimt românii - în februarie 2025, Hidroelectrică și-a notificat clienții că a majorat prețul energiei electrice cu 60%!

În același timp, Complexul Energetic Oltenia, care ar fi trebuit să implementeze un program de tranziție energetică prin construirea unor noi capacități pe gaze și regenerabile, se confruntă cu blocaje administrative și întârzieri de peste doi ani la implementarea proiectelor finanțate prin Fondul de Modernizare. Mai precis, aici trebuiau construite două centrale electrice pe gaz, în ciclu combinat, la Turceni și Ișalnița, cu o putere instalată totală de 1300 MW, dar nici măcar o licitație pentru alegerea constructorului nu s-a putut organiza cu succes. De ce? Simplu, pentru că ministerul energiei a cerut să se realizeze la un preț pe care îl știa de dinainte ca fiind imposibil de atins, cu 30% mai mic decât prețul pieței.

Între timp, într-o scenetă tragi-comică demnă de teatrul absurdului, la Complexul Energetic Oltenia s-a dat în folosință grupul V Rovinari, după o investiție de 100 de milioane de euro, desfășurată timp de 10 ani, grup care, conform legilor patronate de același Sebastian Burduja, se va închide, împreună cu toate celelalte grupuri pe cărbune, la 1 ianuarie 2026!

Amintim că Planul de Restructurare și Decarbonizare implementat la nivelul Complexului Energetic Oltenia este unul nerealist care va avea efecte dezastruoase asupra Complexului Energetic Oltenia și securității energetice a României. În ciuda interpelărilor venite din partea parlamentarilor, domnul Ministru Burduja nu a venit cu răspunsuri prin care să definească poziția oficială a Ministerului Energiei privind viitorul cărbunelui în domeniul energetic din România.

Menționăm că sindicaliștii au atras atenția asupra situației tragice în care se află Complexul Energetic Oltenia și au subliniat că indicatorii de producție ce ar trebui îndepliniți de Complexul Energetic Oltenia nu vor putea fi atinși cu numărul actual de salariați. Ministrul Energiei nu a venit cu clarificări nici la aceste întrebări referitoare la necesitatea suplimentării personalului angajat. Mai mult de atât, în ciuda vizitelor și discuțiilor avute la nivel internațional, Ministrul Energiei nu a demonstrat că a obținut vreun sprijin ori alte garanții clare pentru menținerea producției de energie pe bază de cărbune.

Astfel, din toate elementele prezentate referitoare la situația Complexului Energetic Oltenia, reiese că Ministerul Energiei a ales tratamentul tăcerii și indiferenței. Din păcate, în aceste momente în care Europa se află în criză energetică, Ministerul Energiei a ales să abandoneze Complexul Energetic Oltenia.

Însă cel mai clar exemplu de incompetență privind investițiile în noi capacități de producție este cel de la centrala proiectată la Iernut, cu o putere instalată de 340 MW. Aici, statul român a atribuit contractul de execuție firmei spaniole Duro Felguera în 2016. Centrala trebuia finalizată în 2019 și acest lucru nu s-a întâmplat. În 2021 chiar a fost reziliat contractul cu spaniolii, dar doar pentru a fi semnat un alt contract în 2023 cu exact firma care își bătuse joc de primul contract. Nici de data aceasta contractul nu a fost realizat la timp de către firma spaniolă, motiv pentru care a mai apărut încă un contract de prelungire, care a întârziat termenul de finalizare din decembrie 2024 în iunie 2025. Recent, însă, ministrul Burduja însuși a anunțat că este îngrijorat de stadiul lucrărilor și că analizează posibilitatea de a înlocui firma spaniolă cu Romgaz în contractul de execuție. Probabil că ministrul deja știe, dar nu strică să-i amintim că Romgaz este chiar beneficiarul lucrării de la Iernut.

Cert este că afacerea de la Iernut rămâne o afacere cu iz penal pronunțat: un contract prelungit ilegal de două ori, cu o firmă care nu și-a onorat nici măcar contractul inițial. Astfel, prețul final pentru centrală s-a dublat, prin decizii succesive ale miniștrilor energiei Virgil Popescu și Sebastian Burduja.

Între timp, compania Duro Felguera a intrat în insolvență în Spania, în urma unei dispute cu statul algerian pentru o cauză similară celei din România. De menționat este și faptul că, încă de la data atribuirii contractului, guvernul de la București știa faptul public că firma spaniolă era sub investigație pentru o mită de peste 100 de milioane de dolari oferită ministrului adjunct al energiei din Venezuela. Era o vorbă românească: „Spune-mi cu cine te însoțești ca să îți spun cine ești!”

Pe lângă problemele din zona de producție, Transelectrica, compania responsabilă cu transportul energiei electrice, nu a reușit să modernizeze infrastructura critică. În 2023, pierderile de energie în rețea au fost de peste 10%, unul dintre cele mai ridicate niveluri din

Uniunea Europeană, iar investițiile necesare în modernizarea rețelei au fost întârziate sau subfinanțate.

Aceste aspecte demonstrează incapacitatea ministerului și, implicit a ministrului de resort, de a implementa o strategie coerentă pentru dezvoltarea sectorului energetic și de a gestiona eficient companiile din subordine, afectând astfel securitatea energetică a țării.

Alocarea arbitrară a resurselor publice unor companii private, fără proceduri competitive

În luna decembrie 2024, ministrul Energiei, domnul Sebastian-Ioan Burduja, ne-a informat că a depus o plângere penală la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (DIICOT). Aceasta vizează persoanele care desfășoară campanii de dezinformare a opiniei publice prin răspândirea unor afirmații mincinoase despre presupusa „vânzare a lacurilor de acumulare ale României către străini”.

După acest episod, același ministru Sebastian Burduja, a considerat oportună, din nou pe baze arbitrare, demararea unui proiect pilot pentru construirea unei centrale hidroelectrice cu acumulare prin pompaj și a decis aprobarea propunerii de concesionare transmisă de societatea de Hydro Blue SRL în data de 02.11.2023 și înregistrată cu nr. 18494/SIB/02.11.2023, anunțând că demarează formalitățile cu privire la concesionarea bunurilor proprietate publică prevăzute de art. 302 – 331 din Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

De asemenea există în așteptare și o cerere pentru construcția unei CHEAP cu o putere instalată de 1.024 MW în localitatea Socol, județul Caraș-Severin, acolo unde SC MOE-HPG Timișoara SRL a solicitat concesionarea unei suprafețe de 5.000 mp de pe fluviul Dunărea (respectiv din Lacul de Acumulare Porțile de Fier I).

În această situație, reamintim domnului ministru ceea ce pare a fi uitat: principala problemă a acestor demersuri este că astfel se inițiază cedarea unei resurse inepuizabile, fără a exista o competiție, conform legii.

Lista acestor decizii discreționare ar putea continua cu situația privind reactoarele mici modulare (SMR), care urmează să fie implementate la Doicești, contractul fiind atribuit, de asemenea, pe baze arbitrare, fără nicio procedură de selecție publică.

Compania care se ocupă de proiect este RoPower, formată fără nicio procedură competitivă prealabilă în cote egale de SN Nuclearelectrica și de firma privată Nova Power & Gas în calitate de proprietar al amplasamentului de la Doicești, asta după ce statul român a înstrăinat acest perimetru.

Proiectul SMR se află în faza a doua de inginerie și proiectare, iar decizia finală de investiție este așteptată în al patrulea trimestru al anului 2025, conform declarației președintelui NuScale, John Hopkins. Situația financiară a NuScale este critică, România fiind singurul potențial client, după ce în anul 2023 proiectul din Idaho (SUA) a fost anulat de către beneficiar, motivele invocate fiind costurile prea mari.

Dar se pare că ceea ce este scump în SUA, este considerat ieftin în România.

În fapt, Compania RoPower trebuie să împrumute banii necesari dezvoltării acestor reactoare, cu garanția Nuclearelectrica, iar partea cea mai discutabilă, iarăși acceptată fără nicio bază legală, este că acest contract nu prevede o valoare fixă, plata se va face la oră de proiectare

(atâtea cate vor fi acestea), valoarea acestor servicii fiind doar „estimate” la 156,3 milioane dolari.

Practic, dezvoltarea produsului se face pe banii României care urmează sa achiziționeze primele șase unități. Oricine știe, însă, că pentru produsele de serie prețul are o evoluție descrescătoare, primele fiind si cele mai scumpe.

Un alt lucru care nu trebuie trecut cu vederea este alocarea sumei de 3 miliarde de Euro din fondul de modernizare pentru Schema multianuală Contracte pentru Diferență pentru producția de electricitate cu emisii reduse de carbon în România. Dincolo de oportunitatea unor asemenea investiții în România, experiența altor state care au utilizat acest mecanism de finanțare ne arată că este cel mai fezabil pentru surse de energie care funcționează în baza curbei de sarcină (în bandă), de exemplu CNE.

La capitolul decizii arbitrare putem trece și situația care se regăsește la CEO, mai exact CET Ișalnița care se află într-un SPV cu ALRO Slatina. Domnul Ministru Sebastian Burduja nu a omis să aloce, putem spune preferențial, având în vedere faptul că printre administratorii ALRO se găsește tatăl domniei sale, Marinel Burduja, suma de bani necesară realizării de către Transgaz a racordului viitoarei centrale electrice. Probabil că este un caz unic în istorie și sperăm să rămână unic și în istoria sectorului energetic românesc.

Strategic vorbind, domnul Sebastian Burduja a dus mai departe politica initiata de Virgil Popescu de retragere deliberata din potofoliile favorabile pe care le are statul și în același timp de implicare in proiecte/portofolii foarte riscante (dezvoltarea SMR, SPV-CCGT). Doar că genul acesta de lovituri duble se dovedesc a fi fatale de cele mai multe ori.

Gestionarea defectuoasă a fondurilor europene și naționale

Deși Ministerul Energiei a anunțat atragerea unor sume semnificative din fonduri europene pentru dezvoltarea sectorului energetic, adevărul este că implementarea acestora a fost dezastruoasă și inefficientă. Conform datelor oficiale, până la finalul anului 2024, din cele 14 miliarde de euro disponibile prin Fondul de Modernizare, doar 9,3 miliarde de euro au fost atribuite prin contracte și doar 5 miliarde de euro au fost aprobate efectiv la plată, adică au fost utilizate efectiv, ceea ce indică un ritm extrem de lent în alocarea acestor resurse.

În multele declarații publice, domnul Sebastian Burduja ne-a anunțat că fondurile europene sunt „cruciale pentru dezvoltarea sectorului energetic” și că „România are o oportunitate unică de a moderniza infrastructura energetică prin finanțare externă”. Cu toate acestea, ritmul lent de accesare a acestor fonduri demonstrează o lipsă de eficiență și de viziune strategică.

Un exemplu concret al gestionării defectuoase este întârzierea finanțării pentru proiectele de modernizare a rețelei de transport a energiei. Transelectrica a solicitat finanțare pentru dezvoltarea unor noi linii de înaltă tensiune esențiale pentru integrarea energiei regenerabile în sistem, însă proiectele sunt blocate din cauza întârzierilor birocratice. În prezent, doar 30% dintre proiectele aprobate pentru finanțare au ajuns în faza de implementare. Un procent ne semnificativ care denotă nepricepere, indolență și nepăsare din partea conducerii ministerului.

Aceste aspecte demonstrează că, deși ministrul Burduja recunoaște importanța fondurilor europene, ministerul pe care îl conduce se mișcă lent în atragerea și utilizarea acestora.

Ineficiența în accesarea finanțărilor disponibile blochează dezvoltarea sectorului energetic și menține România într-o poziție vulnerabilă pe piața energetică europeană.

Prețurile ridicate la energie și impactul negativ asupra economiei și populației

O altă problemă majoră este incapacitatea ministerului de a reduce costurile energiei electrice pentru populație și pentru sectorul industrial.

În nenumărate rânduri, ministrul Burduja a rostogolit ideea că România are unul dintre cele mai mici prețuri la electricitate din Uniunea Europeană. Dar iată și realitatea: în ultima statistică publicată de Eurostat, care prezintă prețurile pentru primul semestru din 2024, România are al patrulea cel mai mare preț la electricitate pentru gospodării (la paritatea puterii de cumpărare standard-PPS, prețul efectiv resimțit de consumator), aproape dublu față de statele învecinate Ungaria, Bulgaria, Serbia – țări care nu beneficiază de o asemenea abundență a resurselor energetice precum România.

Mai mult, aproape jumătate din energia consumată în țară provine din așa-numita „piață a zilei următoare”, cea mai mare pondere din Uniune. Iar pe această piață, țara noastră se află lună de lună, pe unul din primele trei locuri din UE.

Prețurile ridicate de achiziție la energie electrică, coroborate cu soluția aberantă a plafonării și compensării prețurilor către consumatori a condus la blocarea financiară a furnizorilor. Pe de o parte, existența mecanismului de compensare îi determină pe furnizori să semneze contracte cu producătorii la orice preț, oricât de mare, iar, pe de altă parte sume colosale nu sunt returnate furnizorilor de către statul român, ca urmare a unor blocaje birocratice incredibil de lungi. Aproximativ 1 miliard de euro este suma reclamată de furnizori și nedecontată de către guvern, în condițiile în care executivul a anunțat prelungirea -până după alegerile prezidențiale din luna mai- a schemei de plafonare și compensare.

ANRE ne anunță că în intervalul noiembrie 2021 și iunie 2024 au fost trimise la decontare sume de peste 5,2 miliarde de euro pentru energia electrică și gazele consumate, deci probabil că până în martie 2025 suma va fi depășit 6,5 miliarde de euro.

Ministerul Energiei nu a oferit soluții concrete pentru reducerea dependenței de importuri și pentru accelerarea investițiilor în infrastructura de producție. Aceste eșecuri demonstrează incapacitatea ministrului Burduja de a gestiona strategic sectoarele-cheie ale energiei, afectând astfel competitivitatea economică a României și securitatea sa energetică.

Schimbare de poziție sau lipsă de viziune? Incoerența politicilor publice din energie

Avem în fruntea ministerului Energiei o persoană care și-a construit imaginea pe promisiuni mari, dar ale cărui decizii sunt un haos total. La începutul mandatului, domnul Sebastian Burduja poza în mare susținător al energiei verzi. Ne vorbea despre viitorul sustenabil al României, despre investiții masive în regenerabile și eficiență energetică. A lansat chiar un program național de investiții de 4 miliarde de lei pentru orașe verzi și sisteme moderne de termoficare.

Și totuși, ce a urmat? O răsturnare de poziție la 180 de grade! În ianuarie 2025, același ministru care promova „Energie Verde” a început să atace tranziția energetică. De la „investim în viitor” a trecut brusc la „această terapie șoc verde trebuie să înceteze”! Mai mult decât atât, anunță un raport despre „efectele negative” ale Green Deal și propune un așa-zis „Smart Deal”, fără să explice concret ce înseamnă asta.

Această lipsă de coerență ne costă. Un ministru care schimbă strategia după cum bate vântul nu poate gestiona un sector atât de vital ca energia. România are nevoie de o viziune clară, de decizii ferme și predictibile. Nu de un ministru incoerent, care astăzi laudă energia verde, iar mâine o transformă în inamic public!

Așadar, întrebarea firească este: putem avea încredere în cineva care se contrazice de la o lună la alta sau România merită mai mult decât un lider fără direcție?

Ceea ce am prezentat mai sus nu este doar un șir de erori izolate, ci dovada clară a unei gestionări haotice a unui sector vital și strategic pentru România. Am văzut un ministru incapabil să asigure stabilitatea sistemului energetic, nepăsător la problemele grave din domeniu și incoerent în decizii. De la criza extracției gazelor din depozite în plină iarnă, la privatizări dubioase și schimbări bruște de poziție privind tranziția energetică, Sebastian Burduja a demonstrat că nu are viziunea, fermitatea și competența necesare pentru a conduce Ministerul Energiei.

Lipsa de strategie și de asumare, dublată de o inconsecvență periculoasă, nu mai poate continua. România nu își permite să plătească prețul greșelilor sale. Pentru toate motivele expuse mai sus, vă solicităm, doamnelor și domnilor senatori, demisia ministrului Energiei, Sebastian Burduja!

Pentru inițiatori

Petrișor-Gabriel Peiu

Liderul grupului parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Moțiune simplă împotriva ministrului energiei, Sebastian-Ioan Burduja

Ministrul Energiei – Un lider fără direcție, între promisiuni verzi și realități gri

Nr.crt	Nume și Prenume Senator	Grup Parlamentar	Circumscripție Electorală	Semnătura
1.	PEIU PETRIȘOR	AUR	43 Buc	
2.	VLĂHU NICOLAE	PIUR	14 CT	
3.	VASILE MARIAN	AUR	17 DJ	
4.	Ștefan Geamăn	AUR	43 Diaspora	
5.	ȘTOICA CIPRIAN-TIŢI	A. U. R.	37 TIMIȘ	
6.	VĂNĂȚĂ ELIȘA-BĂ	AUR	28 MI	
7.	Sanda M. Zăcut	ACR	20 GJ	
8.	Bărcan Donușo	AUR	8 BV	
9.	^{Luminita} Găvruta - Fernandes	AUR	34 SB	
10.	Parasca Teodor	ACR	2 AR	
11.	Cobolț Silviu	AUR	07 BT	
12.	CONSTANTINESCU RONCA	AUR	18 GL.	
13.	POTEȘĂ VĂRĂLICĂ	MUR	22 MD	
14.	ȘIȘOȘ EUGEN CRISTIAN	ALIR	13 CJ	
15.	MEGHEA CORNELIU	AUR	41	
16.	ȘTELEA NICOLAE	AUR	12	
17.	ȘUMIȚESCU CRISTINA	AUR	204 IS	
18.	ROMAN MARIUS VALENTIN	AUR	10 B2	
19.	PERCE (GEORGE) CERAF	AUR	30	

Achizitie simpla impotriva ministrului
 Engiei, Sebastian - Ioan Budea.
 Ministrul Engiei - Un lider fara directie, intru
 promisiuni vergi si dubioze gu.

NR. CRT.	NUME ŞI PRENUME	SEMNĂTURA
1.	SAVA CLEMENT S.O.S. Ro	[REDACTED]
2.	CERVA NADIA - COSMINA S.O.S. Ro	
3.	PETREA DORIN - SILVIU S.O.S. Ro	
4.	CUŞNIR RODICA S.O.S. Ro	
5.	BEM CRISTIAN S.O.S. Ro	
6.	MANEA DUMITRU S.O.S. Ro	
7.	ONEA OLGA S.O.S. Ro	
8.	PEIA NINEL S.O.S. Ro	
9.	PEIU GRIGORE - ADRIAN S.O.S. Ro	
10.	RUSU IOAN - CRISTIAN S.O.S. Ro	